

Ημερολόγιο Αλβέρτου Σβάιτσερ

Λαμπαρενέ, 26 Απριλίου 1913

Αγαπητό μου ημερολόγιο,

Τις τρεις πρώτες εβδομάδες δυσκολεύτηκα αφάνταστα χωρίς διερμηνέα και χωρίς φάρμακα, αφού το μόνο που αφθονούσε στην περιοχή ήταν οι αρρώστοι. Οι αρρώστιες που μάζιζαν τους κατοίκους της περιοχής ήταν ποικίλες όπως λέπρα, ελονοσία, (σκελετωμένοι), δυσεντερία, νεφρική ανεπάρκεια, φρενοπάθεια και πολλές ακόμη αρρώστιες που έπρεπε να αντιμετωπίσω μόνο με τα έξι φάρμακα, που είχα στη διάθεσή μου και που θέραπευαν σχεδόν όλες τις αρρώστιες, αφού το υγειονομικό υλικό και τα χειρουργικά εργαλεία ήταν ελάχιστα και το ποταμόπλοιο με τα πολύτιμα κιβώτια αργούσε. Ακόμη μια μεγάλη δυσκολία μού προέβαλε το παλιό κοτέτσι-που ευτυχώς βρήκα- προκειμένου να εγκαταστήσω μερικά ράφια και ένα ράντζο, για να το μετατρέψω σε νοσοκομείο. Ωστόσο υπήρχε συγκεκριμένο ωράριο εργασίας και ευτυχώς κατόρθωσα να επιβάλλω κανόνες.

Σήμερα το πρωί εγώ και η γυναίκα μου ξυπνήσαμε με έναν πολύ ευχάριστο ήχο, προερχόμενο από το ποταμόπλοιο που είχε φέρει τα κιβώτια με το πολύτιμο υλικό. Ανάμεσα σε αυτό υπήρχε ένα τεράστιο τσίγκινο πιάνο ειδικά κατασκευασμένο για τροπικά κλίματα, δώρο της Εταιρείας Μπάκ του Παρισιού. Έτσι στο ξεκίνημα της ημέρας στήσαμε το φαρμακείο και εγκαταστήσαμε το χειρουργείο «με όλες τις πολυτέλειες». Όλο αυτό τον καιρό αισθάνομαι πολύ κουρασμένος, αλλά ταυτόχρονα πολύ χρήσιμος και ευτυχισμένος που θεραπεύω ανθρώπους και σώζω ζωές κάθε μέρα. Τώρα είναι ώρα να ξεκουραστώ, γιατί το πρωί ξεκινάει νωρίς το έργο μου. Καληνύχτα ημερολόγιό μου· θα σου γράψω σύντομα.

Δημιουργός: Σεμερτζίδου Ελένη

Πηγή: Τάσου Αθανασιάδη, *Αλβέρτος Σβάιτσερ. Ο ποιητής της χριστιανικής δράσης*, εκδ. Εστία, Αθήνα 2008